U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Mostě**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 15 EC 310/2011, o 1022 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **CP Inkaso s. r. o.,** se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, IČO 29027241, zastoupená Mgr. Vladimírem Šteklem, advokátem v Brně, Ant. Slavíka 7, a žalovaný **O. L.**,

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 15 EC 310/2011, o zaplacení 1022 Kč s příslušenstvím, **j e soud.**

II. Usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 12. 9. 2011, čj. 15 EC 310/2011 - 11, **s e z r u š u j e.**

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem doručeným dne 27. 4. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Český telekomunikační úřad domáhal, aby tento senát rozhodnul spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Mostě ve věci žaloby o zaplacení částky 1022 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalovaný 7. 2. 2011 využil jako cestující služby městské hromadné dopravy poskytované společností Dopravní podnik města Brna. Podle čl. 8 odst. 8 Smluvních přepravních podmínek byl žalovaný povinen ve smyslu § 4 přepravního řádu Dopravního podniku města Brna cestovat v hromadném dopravním prostředku po zakoupení jízdního dokladu. Žalovaný tak neučinil, proto dopravcem pověřená osoba při přepravní kontrole sepsala se žalovaným Zápis o provedené dopravní kontrole č. 22011312, ve kterém žalovaný potvrdil, že z důvodu jízdy v hromadném dopravním prostředku bez jízdního

dokladu zaplatí Dopravnímu podniku města Brna dlužné jízdné ve výši 22 Kč a přirážku ve výši 1000 Kč. Žalovaný ve stanovené lhůtě částku 1022 Kč nezaplatil.

Dopravní podnik města Brna na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 23. 5. 2011 postoupil pohledávku za žalovaným žalobkyni. Ta dne 23. 6. 2011 podala k Okresnímu soudu v Mostě návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, konkrétně na zaplacení 1022 Kč s příslušenstvím z důvodu nezaplaceného jízdného s přirážkou.

Okresní soud v Mostě usnesením ze dne 12. 9. 2011, čj. 15 EC 310/2011 - 11, rozhodl o zastavení řízení (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.); současně rozhodl o nákladech řízení (výrok III.). V záhlaví usnesení okresní soud označil jako předmět řízení *„zaplacení částky 3000 Kč s příslušenstvím“*. V odůvodnění uvedl, že podanou žalobou se žalobkyně domáhá zaplacení smluvní pokuty. Podle okresního soudu žalobkyně uzavřela podle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích) s žalovaným smlouvu, na jejímž základě žalovaný převzal od žalobkyně zařízení za zvýhodněnou cenu a zavázal se užívat po dobu 24 měsíců služby žalobkyně. Okresní soud dále tvrdil, že žalobkyně v žalobě odkazovala na všeobecné podmínky poskytování služeb elektronických komunikací sítě společnosti MobilKom, a. s. Dále se zabýval § 129 zákona o elektronických komunikacích, určením příslušnosti Českého telekomunikačního úřadu podle § 7 o. s. ř. a judikaturou zvláštního senátu týkající se zaplacení smluvní pokuty v souvislosti s poskytnutými službami na základě zákona o elektronických komunikacích. Okresní soud z vyložených důvodů řízení zastavil a věc postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) následně podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Odmítl svou příslušnost k rozhodování sporů vyplývajících z nezaplaceného jízdného za použití hromadné dopravy. Namítal, že okresní soud v napadeném usnesení rozhodl o zcela jiném předmětu sporu, než který žalobkyně popsala v žalobě; usnesení se s žalobou shoduje pouze v označení účastníků. Podle navrhovatele se jedná o omylem vydané usnesení. Český telekomunikační úřad proto navrhoval, aby zvláštní senát vyslovil, že k rozhodování ve věci je příslušný soud, nikoli správní orgán.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Mostě v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Navrhovatel (též *„Úřad“*) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: *„Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“*

Jak vyplývá z návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 23. 6. 2011, žalobkyně žádala zaplacení částky 1022 Kč z důvodu neuhrazení jízdného za použití hromadné dopravy. Okresní soud v napadeném usnesení však uvádí, že se žalobkyně domáhá zaplacení 3000 Kč jako smluvní pokuty. Ze spisu okresního soudu nevyplývá, že by žalobkyně návrh měnila a žádala zaplacení vyšší částky, než v návrhu původním. Okresní soud změnu požadované částky v usnesení nijak nevysvětlil. Celé odůvodnění se dále neshoduje s návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu; okresní soud vycházel ze zcela odlišného skutkového základu, argumentoval judikaturou zvláštního senátu, která na řešenou věc nijak nedopadá. Usnesení okresního soudu je proto zcela rozporné.

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupné na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor. Musí být splněna osobní podmínka *„spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé“*, a dále je nezbytnou podmínkou věcný předpoklad, který vychází z druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích: *„pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“*. Žalobkyně ani Dopravní podnik města Brna nelze v souvislosti s nyní řešeným návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu považovat za osobu vykonávající komunikační činnost a žalovaného za účastníka nebo uživatele ve smyslu zákona o elektronických komunikacích. Spor se také netýká povinností vyplývajících ze zákona o elektronických komunikacích, ale porušení povinností uvedených v přepravním řádu a smluvních přepravních podmínkách Dopravního podniku města Brna.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě nejsou splněny podmínky stanovené v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích pro to, aby byl příslušným k rozhodování ve věci navrhovatel; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují *„spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány“*.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším

výrokem proto zvláštní senát zrušil rozporné usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 12. 9. 2011, čj. 15 EC 310/2011 - 11, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Mostě pokračovat v řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. června 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu